

یکنواختی جوجه‌های گوشتی

هدف پرورش دهنده جوجه گوشتی تولید گله ای یکنواخت و خوب رشد یافته با کمترین هزینه ممکن می باشد. در این معادله یکنواختی گله نقش مهمی در دست یابی به بالاترین سود ایفا می نماید. اغلب مرغداران گلایه دارند که ۲۰ درصد گله آنها تنها $\frac{1}{4}$ کیلوگرم وزن داشته؛ حال آنکه 80 درصد آنها $1/8$ کیلوگرم می باشند. تحت این شرایط مرغداری که دارای گله ای شامل 1000 پرنده است، 80 کیلوگرم وزن زنده را از دست می دهد.

۱۱۱۲۱۸۸۶۲ - ۰۱۷۱ - ۰۲۲۴۸۱۴۲ - ۰۲۲۴۹۱۲۵

www.Bankpoultry.com

چه گله ای یکنواخت است؟

در یک گله طبیعی جهت داشتن یکنواختی مطلوب، تقریباً 75 درصد نرها و 78 درصد ماده‌ها می بایست در دامنه 10 درصد میانگین وزنی هر یک از جنس‌ها قرار گیرند. از آنجایی که وزن نرها بالاتر می باشد، تنوع وزن آنها بیشتر می باشد. لیکن بسیاری از گله‌ها به این درجه از یکنواختی نمی‌رسند در حالی که سایرین بهتر می باشند.

- عوامل مسئول عدم یکنواختی کدامند؟
- حقیقتاً "غير یکنواختی از چه زمانی آغاز می شود؟
- نحوه پیشگیری از آن چگونه است؟
- دعا ایجاد کننده غير یکنواختی عبارتند از:
 ۱. اختلافات جنس نر و ماده
 ۲. یکنواختی وزن جوجه‌ها هنگام تحويل
 ۳. دهیدراسیون اولیه
 ۴. دمای نامناسب دوره پرورش اولیه
 ۵. فقدان تهويه
 ۶. تغذیه انتخابی
 ۷. تراکم زیاد گله
 ۸. ناکافی بودن فضای آبخوری و دانخوری
 ۹. کیفیت خوراک
 ۱۰. بیماری
- ۹۰ درصد از این عوامل تحت کنترل مرغدار می باشد.

زمان شروع غیر یکنواختی

غیر یکنواختی ساعاتی پس از ورود جوجه‌ها به سالن پرورش آغاز می شود. آمیخته‌های گوشتی امروزی طی 6 هفته به وزن 2 کیلوگرم می رساند. به طور طبیعی وزن اولیه جوجه‌ها جهت رسیدن به این مقدار بایستی طی هفته اول پرورش چهار برابر گردد. با توجه به سرعت [بالای] رشد مشکل یکنواختی خیلی زود می تواند بدتر شود، لذا با تشخیص آن می بایست هر چه سریع تر بر طرف شود.

کارخانه چکاووه یکنواختی طیور

دست یابی به گله‌های یکنواخت

توجه مختصر به عوامل ایجادکننده غیر یکنواختی می تواند مرغدار را جهت شناسایی این مشکلات و اعمال روشنی جهت بهبود یکنواختی گله کمک نماید.

۱- تفاوت های جنس نر و ماده

طبیعت موجب شده است جوجه‌های گوشتی نر در مقایسه با جنس ماده در سن 6 تا 7 هفتگی 150 تا 200 گرم سنگین تر باشند. همچنین طبیعت نسبت تقریبی 50 درصد بین جنس نر و ماده را حفظ می نماید. برخی مواقع مرغداران گلایه دارند که تعداد بیشتری ماده و تعداد کمتری نر دریافت می کنند لازم است بدانیم که هیچ کارخانه جوجه کشی جوجه‌های گوشتی هج شده خود را تعیین جنس نمی نماید.

مگر در موقع خاص که از آنها خواسته شود. از آنجایی که رشد اولیه تاج بسیار آهسته می باشد، برخی مواقع تمایز بین نر و ماده در آمیخته های گوشتی سریع الرشد مشکل می باشد. غیر یکنواختی طبیعی (۵ تا ۸ درصد) در نژادهای گوشتی با سرعت پر در آوری آهسته را می توان از طریق تعیین جنسیت از روی پر و پرورش جدایگانه جوجه های تحویلی در مزرعه کاهش داد. این امر بخصوص در گله های بزرگ با تراکم بالا سودمند می باشد؛ زیرا می توان در سن ۵ هفتگی خروس هایی که به طور جدایگانه پرورش داده می شوند را برداشت نموده، طی هفته ششم فضای بیشتری در اختیار ماده ها قرار داد.

۲- یکنواختی وزن جوجه ها هنگام تحویل

هنگامی که کارخانجات جوجه کشی سفارش گله بزرگی از جوجه گوشتی را دریافت می نمایند، معمولاً "برای آنها این امکان وجود ندارد که آنرا از تخم مرغ های یک گله تأمین نمایند. اختلاف های موجود در وزن تخم مرغ می تواند به تفاوت در وزن جعبه های جوجه منجر شود، بنابراین مرغدار می تواند آنها را به صورت جدایگانه پرورش دهد. پرورش جدایگانه جوجه های دریافتی از کارخانه جوجه کشی که دارای اندازه های متفاوتی می باشند، اولین گام در دست یابی به گله ای یکنواخت می باشد.

۳- دهیدراسیون اولیه

هنگامی که جوجه ها پس از یک دوره طولانی جابجایی بویژه در مناطق دارای آب و هوای گرم، به مزرعه می رسد، به آسانی دهیدراته (Dehydration) می شوند. بیش از ۷۰ درصد وزن جوجه را آب تشکیل می دهد و دهیدراسیون می تواند وزن آنها را به طور معنی داری کاهش دهد. دریافت آب توسط تمام جوجه ها به محض رسیدن به الکترولیت و گلوکز دریافت نمایند. دریافت آب تا خیر آب دریافت می نمایند از مزرعه دارای اهمیت می باشد. جوجه هایی که پس از تأخیر آب دریافت می نمایند از افت اولیه [وزن] آسیب دیده، غیر یکنواختی می تواند طی یکی دو روز مشاهده شود. جهت اطمینان از اینکه تمام جوجه ها بلا فاصله آب دریافت نمایند و کارتوصیه می شود.

- فرو بردن نوک هر یک از جوجه ها در آب، پیش از قرار دادن آنها در زیر مادر مصنوعی.
- افزایش ۵۰- ۱۰۰ درصد تعداد طبیعی آب خوری ها برای ۴- ۵ ساعت ابتدایی. غذا می تواند پس از این دوره در اختیار جوجه ها قرار گیرد.

۴- دمای نادرست مادر مصنوعی

از آنجایی که جوجه ها فاقد پر می باشند، قادر به تنظیم دمای بدن نبوده و گرمای مادر مصنوعی [آنها را] گرم نگاه می نماید. دمای ۲۵ درجه سانتی گراد در سطح بستر برای هفته ابتدایی لازم می باشد. این دما در سطح می باشد تا سن سه هفتگی حدود ۲/۸ درجه سانتی گراد در هر هفته کاهش یابد. علاوه بر این حرارت می باشد به طور یکنواخت روی تمام جوجه ها پخش شود. ولی بنا توجه به استفاده مرغداران از تعداد ناکافی لامپ های تنگستنی که نور بیشتری نسبت به گرما تولید می کنند، اغلب اوقات توزیع حرارت یکنواخت نبوده، در نتیجه برخی جوجه ها سرما خورده، شروع به لرزیدن یا جمع شدن به دور هم نموده، غذا نخورده و وزن از دست می دهند که به از دست رفتن یکنواختی اولیه منجر می شود.

جهت پیشگیری از این امر مطمئن شوید که ترتیب مادرهای مصنوعی به صورت زیر می باشد.

- حداقل ۲۵۰ جوجه می باشند در شعاع ۴ متری نرده مادر مصنوعی پرورش داده شوند.

- ۱۸ عدد لامپ ۲۵۰ وات مادون قرمز را در ۱۸ قسمت جدایگانه در ابلای بستر استفاده نمایید. به طور جایگزین مادرهای گازی شرایط پرورش عالی فراهم نموده و کمکی در کاهش غیر یکنواختی هستند.

- جهت کسب اطمینان از صحت دمای فراهم شده از دماسنجد روی حفاظ مادر استفاده نماید.

۵- فقدان تهويه

هنگامی که جوجه ها بصورت گروهی پرورش داده می شوند، دی اکسید کربن و آمونیاک آزاد شده بایستی خارج و هوای تازه داخل شود. این امر می تواند از طریق باز نمودن بخش بالایی پرده جهت فراهم نمودن تهويه صحیح (مناسب) انجام بگیرد. تنفس اولیه آمونیاک می تواند آسیب جدی به دستگاه تنفس وارد نموده، موجب عفونت های بعدی شود. برخی جوجه ها در مقایسه با سایرین بیشتر تحت تأثیر قرار گرفته، موجب غیر یکنواختی می شوند. مقدار مناسب هوای تازه که اکسیژن کافی برای رشد را فراهم می آورد، ضروری می باشد.

۶- تغذیه انتخابی

به طور غریزی جوجه ها ذرات بزرگ تر و خوش خوراک تر غذا را برداشت می نمایند. آغاز تغذیه جوجه ها با ذرت خرد شده بایستی کنار گذارده شود، زیرا موجب تغذیه انتخابی خوراک شده، از این رو جوجه ها یک جیره نامتعادل دریافت می نمایند که موجب کاهش یکنواختی می گردد. تغذیه جوجه هال از روز نخست بایستی با جیره آغازین یا پیش آغازین شروع شود.

۷- تراکم گله

مرغداران اغلب سعی در افزایش تعداد پرنده‌گان نگهداری شده در یک فضای مشخص از سالن دارند. افزایش تراکم گله رویه ناشی از تنگ نظری بوده، زیرا موجب ایجاد رقابت برای فضای بستر و نیز آبخوری و دانخوری و نیز کاهش میزان هوای تازه قابل دسترس در سالن می گردد. هر گونه رقابت برای فضا می تواند یکنواختی گله را تحت تأثیر قرار دهد. پرنده‌گان ضعیف تر آسیب خواهد دید و مرغدار متضرر خواهد شد. تراکم گله همچنین باعث استرس در پرنده‌گان شده از این رو اشیاعیاً کلی که میکرووارگانیسم همزیست در روده می باشد، تحریک گردیده موجب بروز بیماری های پیچیده نظیر CRD گردیده، و متعاقب آن یکنواختی گله را متأثر خواهد ساخت. مطمئن شوید که جوجه های گوشتی در سالن های باز تا سن ۴ هفتگی و پس از آن به ترتیب ۰/۰۴ و ۰/۰۹ مترمربع فضای اختیار داشته باشند.

۸- فضای ناکافی آبخوری و دانخوری

معمولًا" مرغداران دو دانخوری آویز به ازای هر ۱۰۰ پرنده در نظر می گیرند. این تعداد در ۱۰ سال پیش می توانست برای جوجه های دارای رشد نسبتاً "پایین، مناسب باشد. آمیخته های گوشتی امروزی نیازمند دسترسی مستمر به غذا هستند. تمام پرنده‌گان بایستی همزمان قادر به مصرف غذا از دانخوری ها باشند. تجربه نشان داده است که با ۸ دانخوری به ازای ۱۰۰ پرنده نتایج مربوط به وزن و یکنواختی عالی می باشد. افزایش سرمایه اولیه می تواند با یک جوجه ریزی کم جبران شود. آب ماده مغذی بسیار مهم، بویژه در آب و هوای گرم می باشد. هر نوع رقابت برای فضای آبخوری می تواند به دهیدراسیون پرنده‌گان ضعیف و فقدان یکنواختی منجر شود. نسبت به دسترسی مستمر تمام پرنده‌گان به آب خنک و پاکیزه اطمینان کسب نماید.

۹- کیفیت خوراک

یک مرغدار می تواند بهترین جیره غذایی را در دنیا داشته باشد. این امر عملی نمی گردد مگر اینکه بتواند نسبت به تهیه مواد اولیه مرغوب، خرد نمودن آنها به اندازه مناسب و مخلوط صحیح آنها اقدام نماید. ساخت خوارک یک هنر و دانش است و توسط کارشناسان بخوبی انجام می گیرد. فقر کیفیت خوارک ناشی از هر یک از عوامل فوق می تواند موجب جیره ای نامتعادل، تغذیه انتخابی و احتمالاً "بیماری" شود. اینها عواملی هستند که می توانند یکنواختی و رشد را به طور جدی تحت تأثیر قرار دهند.

۱۰- بیماری

هرگونه بیماری می تواند موجب از بین بردن یکنواختی گله شود. همگام با خروج جوجه های سالم از جوجه کشی، بیماری بخصوص عفونت دستگاه تنفس می تواند درست از مرحله حمل به بعد ضربه خود را وارد نماید. پرورش چند سنی در یک مزرعه احتمال آبیماری را چند برابر می نماید. مشخص شده است زمانی که بیماری در ۲۰ درصد گله آشکار می شود، دیگر پرنده‌گان در حال مبارزه با عفونت به شکل تحت بالینی می باشند. بیماری پرنده‌گان مختلف را به میزان متفاوتی تحت تأثیر قرار می دهد. مصرف آب و غذا کاهش می یابد، افزایش وزن متوقف شده یا حتی کاهش می یابد و به طور کلی گله را غیراقتصادی می نماید. پیشگیری از بیماری نسبت به درمان برتری داشته و پرورش بصورت همه پر- همه خالی، [رعایت اصول] امنیت زیستی و تغذیه صحیح همچنین برنامه واکسیناسیون می تواند از بیشتر بیماری ها پیشگیری نماید. هدف بایستی زنده مانی ۹۸ درصد باشد و بدین منظور بایستی در بررسی اثر برنامه پیشگیری از بیماری، نتایج واقعی مورد استفاده قرار بگیرد.

پایان

متترجم: مهندس علیرضا شهاب

شماره تماس با مرکز: تلفن: ۰۱۷۱-۰۲۴۹۱۲۹ - تلفکس: ۰۲۶۸۱۴۲ - همراه: ۰۹۱۱۱۷۱۸۸۶۳